

บทที่ 4

ความคิดเกี่ยวกับศาสนา ความสงบสุขของประชาชนและการค้า

1. ศาสนาเป็นสถาบันที่สำคัญของสังคม กฎหมายจึงต้องให้ความคุ้มครองแก่ศาสนาและให้ความคุ้มครองโดยเท่าเทียมกันทุกศาสนา แต่การคุ้มครองนี้เป็นการคุ้มครองแก่ตัวสถาบัน มิใช่คุ้มครองตัวบุคคลโดยเฉพาะ
2. ความสงบสุขของประชาชนย่อมเป็นสิ่งสำคัญ กฎหมายจึงลงโทษการกระทำอันเป็นภัยคุกคามต่อความสงบสุขนี้
3. ความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินเป็นสิ่งที่รัฐต้องให้ความคุ้มครอง ฉะนั้นการก่อให้เกิดอัคคีภัย และการละเมิด ที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ประชาชนจึงเป็นความคิด
4. ความปลอดภัยของประชาชน ตลอดจนการใช้ประโยชน์ในสาธารณูปโภคเป็นสิ่งที่รัฐให้ความคุ้มครอง กฎหมายจึงบัญญัติให้การกระทำที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสิ่งดังกล่าวเป็นความคิด
5. การหลอกลวงหรือเอาเปรียบกันในทางการค้าโดยวิธีการที่มีชอบจะต้องได้รับโทษทางอาญา

4.1 ความคิดเกี่ยวกับศาสนา

1. การกระทำเหยียดหยามศาสนา ต้องเป็นการกระทำแก่วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในศาสนาไม่ว่าจะเป็นศาสนาใด แต่ไม่รวมถึงการกระทำต่อตัวบุคคล แม้จะเป็นที่เคารพของ ศาสนิกชนก็ตาม
2. การก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนประชุมกัน มนัสการ หรือการกระทำพิธีกรรมทางศาสนาจึงเป็นความคิด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ที่ไปประชุมกันจะมีปฏิกริยาวุ่นวายหรือไม่ก็ตาม
3. การแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช โดยไม่มีสิทธิเป็นความคิดถ้ากระทำเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคคลเช่นนั้น

4.1.1 การกระทำเหยียดหยามศาสนา

ฟ้านักทศนาจรจากอังกฤษมาท่องเที่ยวในเมืองไทย และซื้อพระพุทธรูปจากร้านของเก่าโดยคิดว่าเป็นวัตถุโบราณ เมื่อกลับถึงโรงแรมที่พักก็เอาพระพุทธรูปวางไว้กับพื้นห้อง และเอาเสื้อผ้าใช้แล้วปิดทับ ฟ้ามึความคิดฐานกระทำการเหยียดหยามศาสนาหรือไม่

ฟ้ามึผิดฐานกระทำการเหยียดหยามศาสนา เพราะแม้พฤติการณ์ในการกระทำจะเป็นการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนาพุทธ แต่ฟ้ามึไม่เจตนากระทำผิดเนื่องจากไม่รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความคิดตามมาตรา 59 วรรค 3 ว่า พระพุทธรูปนั้นเป็นวัตถุอันเป็นที่เคารพในศาสนาพุทธ โดยเข้าใจว่าเป็นโบราณวัตถุชิ้นหนึ่งเท่านั้น

4.1.2 ก่อให้เกิดความวุ่นวายในที่ประชุมศาสนิกชน

ขณะพุทธศาสนิกชนหลายคนนั่งฟังเทศน์ทางวิทยุโทรทัศน์ในบ้าน แดงแก๊งร้องตะโกนว่า ไฟไหม้ ทำให้ผู้ที่นั่งฟังเทศน์ตกใจวิ่งหนีกันซุลมุน แดงจะผิดฐานก่อให้เกิดความวุ่นวายในการประชุมศาสนิกชนตามมาตรา 207 หรือไม่

กรณีจะเป็นอย่างไร ถ้าแดงกระทำเช่นนั้นในขณะที่ผู้ที่นั่งฟังเทศน์อยู่บนศาลาพักร้อนในวัด โดยฟังจากลำโพงที่ต่อจากเครื่องขยายเสียงในโบสถ์ที่พระกำลังเทศน์อยู่

ความผิดตามมาตรา 207 นั้น ต้องประทำลงในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุมกันมณัสการ หรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาโดยชอบด้วยกฎหมาย

กรณีแรก แดงจึงไม่มีความผิดตามมาตรา 207 เพราะแม้การกระทำของแดงจะเป็นการก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นก็ตามแต่ก็มิได้ทำขึ้นในเวลาที ศาสนิกชนประชุมกันทำพิธีกรรมทางศาสนา แต่กรณีหลังแดงผิดตามมาตรา 207 นี้ เพราะได้ก่อความวุ่นวายในที่ประชุมศาสนิกชนในเวลาประชุมกันฟังเทศน์อันเป็นพิธีกรรมทางศาสนาแม้จะเป็นการนั่งฟังเทศน์บนศาลาพักร้อนในวัดก็ตาม

มาตรา 207 ผู้ใดก่อให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชน เวลาประชุมกัน มณัสการ หรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาใด ๆ โดย ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกิน สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.1.3 แต่งกายหรือใช้เครื่องหมายในศาสนาโดยมิชอบ

นายโรมัสช่างภาพนิตยสารแพชั่นได้ว่าจ้างนางสาวโยโก๊ะใส่ชุดว่ายน้ำ และให้กอดกับพระภิกษุในพุทธศาสนารูปหนึ่ง แล้วถ่ายภาพไปลงนิตยสารดังกล่าวโดยนายโรมัสรู้ว่าพระภิกษุเป็นที่เคารพในศาสนาพุทธ นายโรมัสจะมีความผิดฐานกระทำการเหยียดหยามศาสนาตามมาตรา 206 หรือไม่

นายโรมัสไม่ผิดตามมาตรา 206 เพราะแม้การกระทำของนายโรมัสจะเป็นการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนาพุทธก็ตาม แต่นายโรมัสก็ได้กระทำต่อพระภิกษุซึ่งเป็นบุคคลไม่ใช่วัตถุหรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในศาสนาพุทธ

มาตรา 206 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ แก่วัตถุหรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

4.2 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

1. อั้งยี่ได้แก่คณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย เมื่อบุคคลเป็นสมาชิกของอั้งยี่ก็มีความผิดโดยไม่จำเป็นต้องมีการกระทำตามความมุ่งหมายนั้นแล้ว และจะต้องรับโทษหนักขึ้นถ้ามีตำแหน่งหน้าที่ในอั้งยี่

2. การสมคบกันในความผิดฐานช่องโจรนั้น จะต้องมีการประชุมหารือระหว่างผู้ร่วมกระทำผิดด้วยกัน

และต้องมีการตกลงในการที่จะกระทำความคิดที่บัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาภาค 2 ที่มีโทษจำคุกอย่างสูง ตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป มิใช่เพียงแต่มาประชุมหรือกัน โดยมีได้มีการตกลงหรือตกลงกันไม่ได้

3. ผู้เข้าร่วมประชุมในที่ประชุมอัยย์หรือช่องโจร มีความผิดฐานเป็นอัยย์หรือช่องโจรด้วย แม้ว่าจะไม่ได้เป็นสมาชิกอัยย์หรือพรรคพวกช่องโจรก็ตาม

4. ผู้ที่ช่วยเหลืออุปการะอัยย์หรือช่องโจร โดยให้ทรัพย์สินหรือโดยประการอื่น จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนัก ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินหรือชักชวนผู้อื่นให้เข้าเป็นสมาชิกอัยย์ หรือพรรคพวกช่องโจร แม้จะไม่ใช่สมาชิกอัยย์หรือพรรคพวกช่องโจรก็ตาม ก็ต้องวางโทษในอัตราเดียวกันกับสมาชิกอัยย์หรือพรรคพวกช่องโจร

5. สมาชิกอัยย์หรือพรรคพวกช่องโจรอาจต้องรับโทษในความผิดที่สมาชิกอัยย์ หรือพรรคพวกช่องโจร คนอื่นกระทำไปตามความมุ่งหมายของอัยย์หรือช่องโจร แม้ว่าตนจะไม่ได้เป็นผู้กระทำผิดหรือร่วมกระทำผิดนั้นก็ตาม

6. การจัดหาที่พำนักที่ซ่อนเร้น หรือที่ประชุมให้แก่ผู้กระทำผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 ของประมวลกฎหมายอาญา ถ้าทำเป็นปกติธุระ ก็เป็นความผิดอาญา

7. การมั่วสุมจะเป็นความผิดต่อเมื่อได้ใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญ หรือทำให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองขึ้นแล้ว ถ้าพึงแต่การมั่วสุมเพื่อกระทำผิด ยังไม่เป็นการผิด แต่ถ้าเจ้าพนักงานสั่งให้เลิกแล้ว ไม่ยอมเลิกก็เป็นความผิด แต่ต้องสั่งก่อนผู้ที่มั่วสุมจะลงมือใช้กำลังประทุษร้าย ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างใดให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

4.2.1 ความผิดฐานเป็นอัยย์

คำได้รวบรวมผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรเดียวกันจำนวนรวม 20 คน ตั้งเป็นกลุ่มรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน เพื่อสอดส่องดูแลความปลอดภัย และแจ้งเหตุลักทรัพย์ที่เกิดในบริเวณหมู่บ้านจัดสรรนั้นให้ทางการได้ทราบ โดยกลุ่มรักษาความปลอดภัยนั้นได้ปกปิดวิธีดำเนินการและเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นจากผู้ที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านนั้น คำและพวกมีความผิดฐานเป็นอัยย์ตามมาตรา 209 หรือไม่

การเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีการดำเนินการ อันเป็นความผิดฐานอัยย์ตามมาตรา 209 นั้น ต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย

แม้คำและพวกจะเป็นสมาชิกของกลุ่มรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นคณะบุคคลที่ปกปิดวิธีดำเนินการก็ตาม แต่คำและพวกก็ไม่มีผิดฐานเป็นอัยย์ตามมาตรา 209 เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวมีความมุ่งหมายเพื่อสอดส่องดูแลความปลอดภัยและแจ้งเหตุลักทรัพย์ให้ทางการทราบ ซึ่งเป็นความมุ่งหมายเพื่อการอันชอบด้วยกฎหมาย

4.2.2 ความผิดฐานเป็นช่องโจร

เปรียบเทียบความแตกต่างของความผิดฐานเป็นอัยย์และฐานเป็นช่องโจร

(1) ความผิดฐานเป็นอัยย์ผิดเมื่อเข้าเป็นสมาชิกของอัยย์ แต่ช่องโจรผิดเมื่อตกลงกระทำความคิด

(2) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่นั้นต้องมีผู้กระทำความผิดอย่างน้อย 2 คน แต่ช่องโจรจะต้องมีผู้กระทำความผิดอย่างน้อย 5 คน

(3) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ คณะบุคคลต้องตั้งขึ้นอย่างถาวร แต่ช่องโจรไม่จำเป็นต้องเป็นการถาวร อาจตั้งขึ้นเพื่อกระทำความผิดครั้งหนึ่งคราวเดียวแล้วเลิกไปก็ได้

(4) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่นั้นคณะบุคคลต้องมีความมุ่งหมายเพื่อกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายใด ๆ ก็ได้ และจะมีโทษหนักเบาแก่ไหนก็ได้ แต่ช่องโจรต้องมีความมุ่งหมายเพื่อกระทำความผิดในภาค 2 ของประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น และจะต้องเป็นความผิดซึ่งมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

(5) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ การที่ต้องรับโทษหนักขึ้นนั้นพิจารณาจากตัวบุคคลว่าเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในอั้งยี่หรือไม่ (มาตรา 209 วรรคท้าย) แต่ช่องโจรนั้นพิจารณาจากความร้ายแรงของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดที่มุ่งหมายกระทำเป็นหลัก (มาตรา 210 วรรคท้าย)

มาตรา 209 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการ และมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกิน ห้าหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ ในคณะบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 210 ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิด อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐาน เป็นช่องโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

4.2.3 ประชุมกับอั้งยี่หรือช่องโจร

ถ้าได้เดินพลัดหลงเข้าไปในห้องซึ่งสมาชิกอั้งยี่กำลังประชุมอยู่ คำจึงค่อยๆ ออกจากห้องดังกล่าว คำมีความผิดฐานประชุมกับอั้งยี่ตามมาตรา 211 หรือไม่

แม้คำจะได้อยู่ในที่ประชุมอั้งยี่ก็ตาม แต่คำมิได้กระทำความผิดตามมาตรา 211 เนื่องจากเดินพลัดหลงเข้าไป โดยไม่รู้ว่าเป็นที่ประชุมอั้งยี่ คำไม่มีเจตนากระทำความผิดตามมาตรา 211

มาตรา 211 ผู้ใดประชุมในที่ประชุมอั้งยี่หรือช่องโจร ผู้นั้นกระทำ ความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช่องโจร เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงไว้ว่าได้ประชุม โดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอั้งยี่หรือช่องโจร

4.2.4 อุปการะอั้งยี่และช่องโจร

อั้งยี่เอาทองคำที่ได้มาจากการกรรโชกทรัพย์ผู้อื่น มาให้คำช่วยขาย คำรับเอาไว้แต่ยังไม่ได้ขาย ต่อมา คำตรวจได้ปราบปรามอั้งยี่คณะนั้นจนต้องเลิกไป ภายหลังจากอั้งยี่ล้มไปแล้ว คำจึงได้เอาทองคำที่รับไว้ไปขาย

คำจะมีความผิดฐานช่วยจำหน่ายทรัพย์สินให้อั้งยี่หรือไม่

การที่คำช่วยขายทองคำที่อั้งยี่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานกรรโชกนั้น คำย่อมมีความผิด ตาม ปอ. มาตรา 212(4) ฐานช่วยจำหน่ายทรัพย์สินที่อั้งยี่ได้มาโดยการกระทำความผิด แม้เป็นการช่วยจำหน่ายทรัพย์สิน ภายหลังที่อั้งยี่เลิกไปแล้วก็ตาม

มาตรา 212 ผู้ใด

- (1) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่อั้งยี่หรือช่องโจร
 - (2) ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช่องโจร
 - (3) อุปการะอั้งยี่หรือช่องโจร โดยให้ทรัพย์สิน หรือโดยประการอื่น หรือ
 - (4) ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินที่อั้งยี่หรือช่องโจรได้มาโดยการกระทำความผิด
- ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือ ช่องโจรแล้วแต่กรณี

4.2.5 สมาชิกอั้งยี่หรือช่องโจรกระทำผิด

คำ ฟ้า และผู้อื่นอีก 7 คน สมคบกันวางแผนไปปล้นร้านค้าทองคำ แต่เมื่อถึงวันนัดปรากฏว่าทำการ ปล้นไม่ได้เพราะมีตำรวจมาเฝ้าร้าน รุ่งขึ้นมีการประชุมวางแผนปล้นใหม่ แต่ในการประชุมคราวนี้ คำและ ฟ้า ไม่ได้เข้าประชุมด้วย เพราะติดธุระอื่น และพรรคพวกได้ทำการปล้นสำเร็จ คำและฟ้า ต้องรับผิดเพียงใจ

คำและฟ้า สมคบกับผู้อื่นอีก 7 คน เพื่อปล้นทรัพย์สินซึ่งเป็นความผิดตาม ปอ. ภาค 2 และมีกำหนดโทษ จำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป คำและฟ้าจึงผิดฐานเป็นช่องโจร ตาม ปอ. มาตรา 210 วรรค 2 แม้จะมีได้มีการลง มือปล้นทรัพย์สินในการสมคบกันครั้งแรกก็ตาม

แต่คำและฟ้าไม่ได้ร่วมประชุมวางแผนปล้นครั้งหลัง เมื่อพรรคพวกช่องโจรอื่นไปปล้นทรัพย์สินสำเร็จ ตามแผนการที่ประชุมครั้งหลัง อันเป็นสมคบกันคนละคราวคนละวาระ คำและฟ้าซึ่งไม่ได้ร่วมประชุมหรือ สมคบในแผนการวางแผนปล้นครั้งหลัง จึงไม่ต้องรับผิดฐานปล้นทรัพย์สินที่ตนไม่ได้ร่วมกระทำด้วย กรณีไม่เข้า ปอ. มาตรา 213

4.2.6 ประพฤติตนเป็นปกติธุระจัดหาที่พำนัก ที่ซ่อนเร้น หรือที่ประชุมแก่ผู้กระทำความผิด

เข้มได้ฆ่าผู้อื่นแล้วหนีมาขอหลบซ่อนตัวที่บ้านแจ้ง แจ้งสงสารเพราะเห็นว่าเข้มฆ่าคนโดยบันดาล โทสะจึงยอมให้เข้มซ่อนตัวอยู่ 2 วัน เข้มมีความผิดตามมาตรา 214 หรือไม่อย่างไร

เข้มไม่มีความผิดตามมาตรา 214 เนื่องจากแม้เข้มจะเป็นผู้จัดหาที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นให้แก่เข้ม ซึ่ง ตนรู้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดฆ่าผู้อื่นตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 ก็ตาม แต่เข้มก็ไม่ได้ประพฤติดังกล่าวเป็นปกติ ธุระ

มาตรา 214 ผู้ใดประพฤติดตนเป็นปกติธุระเป็นผู้จัดหาที่พำนักที่ ซ่อนเร้นหรือที่ประชุมให้บุคคลซึ่งตน รู้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดที่บัญญัติ ไว้ในภาค 2 นี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความคิดนั้น เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

4.2.7 มั่วสุมทำให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง

กรรมกรก่อสร้าง 12 คน และกรรมกรรถไฟ 11 คน เข้าไปนั่งกินอาหารในร้านแห่งหนึ่ง โดยแยกนั่งคนละโต๊ะ กรรมกรก่อสร้างคนหนึ่งเกิดทะเลาะกับกรรมกรรถไฟคนหนึ่ง แล้วต่อสู้ชกต่อยกัน กรรมกรทั้งสองฝ่ายจึงเข้าช่วยเพื่อนของตน เกิดชุลมุนต่อสู้กัน ทำให้เกิดความวุ่นวายในร้านอาหาร กรรมกร 23 คนนั้น ผิดฐานมั่วสุมก่อความวุ่นวายในบ้านเมืองตามมาตรา 215 หรือไม่

กรรมกรทั้ง 23 คนนั้นไม่ผิดตามมาตรา 215 เพราะแม้ในการชุลมุนต่อสู้กันนั้นจะมีการใช้กำลังประทุษร้าย แต่การชุลมุนต่อสู้กันนี้ได้เกิดในลักษณะต่างคนต่างทำ แต่ละฝ่ายมิได้ตกลงที่จะร่วมกระทำกันมาก่อน แต่อาจผิดฐานเข้าร่วมในการชุลมุนต่อสู้ตามมาตรา 299 ถ้ามีบุคคลได้รับอันตรายสาหัส หรือมีความผิดลหุโทษตามมาตรา 372

มาตรา 215 ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิด การวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธ บรรดาผู้ที่กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการ กระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.3 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน (1)

1. การวางเพลิงเผาทรัพย์เป็นการเผาทรัพย์ของผู้อื่นโดยเจตนา ไม่ใช่เผาทรัพย์สินของตนเองหรือที่ตนเองเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย หรือเผาทรัพย์ไม่มีเจ้าของ กฎหมายบัญญัติให้ผู้กระทำผิดต้องรับโทษหนักขึ้น ในกรณีวางเพลิงเผาทรัพย์บางประเภท อนึ่งแม้เพียงเตรียมการวางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น ก็ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับความผิดฐานพยายามวางเพลิง

2. การทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุหรือทรัพย์ของตนเองหรือทรัพย์ไม่มีเจ้าของ ก็เป็นความผิดได้ ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่น

3. การทำให้เกิดระเบิดจะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อมีลักษณะน่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่น

4. ผู้วางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น หรือทำให้เกิดระเบิดต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้ากระทำให้อื่นตายหรือรับอันตรายสาหัส ผู้วางเพลิงเผาทรัพย์ หรือทำให้เกิดเพลิงไหม้วัตถุ หรือทำให้เกิดระเบิด ต้องระวางโทษน้อยลงถ้ากระทำต่อทรัพย์ที่มีราคาน้อยหรือการกระทำนั้นไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น

5. การกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท จะเป็นความผิดเมื่อเป็นเหตุให้ทรัพย์ของผู้อื่นเสียหายหรือ

น่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของผู้อื่น

4.3.1 วางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น

แดงโกรธดำและต้องการแก้แค้น จึงแก้เชือกผูกเรือยนต์ที่จอดไว้แล้วนำไปจุดไฟเผาปล่อยให้ลอยไปตามน้ำ ไฟไหม้หลังคาเรือเล็กน้อย พอมีฝนตกหนักไฟเลยดับแดงมีความผิดหรือไม่

การที่แดงจุดไฟเผาเรือยนต์ของดำ เป็นการวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น เมื่อหลังคาเรือนยนต์นั้นติดไฟลุกไหม้แม้เพียงเล็กน้อย ก็เป็นความผิดสำเร็จแดงมีความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่นตามมาตรา 217

อนึ่งถ้าเรือนยนต์ดังกล่าวนั้นมีระวางตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไปและใช้ในการขนส่งสาธารณะแดงย่อมมีความผิดตามมาตรา 218 ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้แดงต้องรับโทษหนักขึ้น

มาตรา 217 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 218 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ดังต่อไปนี้

- (1) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา
- (5) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ
- (6) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไปอากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงยี่สิบปี

4.3.2 กระทำให้เกิดเพลิงไหม้วัตถุ

แดงจุดไฟเผาเรือยวไฟที่โคนกอไผ่ ขณะที่ลมพัดแรง ที่ที่แดงจุดไฟมีป่าไผ่ติดต่อกันเป็นพืด 20 กอ แห่งบ้างสดบ้าง และใกล้ๆ กันนั้น ก็มีบ้านเรือนเกษตรกรอยู่หลายหลัง มีคนมาห้ามไม่ให้แดงจุดไฟ แต่แดงก็ไม่เชื่อไฟไหม้กอไผ่ และลุกลไฟลุกลมพัดแรงไปตกบนหลังคาแฟกบ้านเรือนของผู้อื่น ไหม้บ้านเรือนของผู้อื่น ไหม้บ้านเรือนไปหลายหลัง ให้อันนี้จึงนับว่าแดงมีความผิดตามมาตรา 220 หรือไม่

การที่แดงจุดไฟเผาเรือยวไฟนั้น เป็นการกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใดๆ เมื่อได้ทำขณะที่ลมแรงและ ณ ที่ที่นั้นมีป่าไผ่ติดต่อกันเป็นพืด โดยมีบ้านเรือนเกษตรกรอยู่ใกล้ๆ หลายหลัง จึงเป็นเหตุการณ์ทำให้เกิดเพลิงไหม้ในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ทรัพย์ของผู้อื่นแดงจึงมีความผิดตามมาตรา 220 วรรคแรก และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้บ้านอันเป็นโรงเรือนที่คนอยู่อาศัยตามมาตรา 218(1) เกิดเพลิงไหม้แดงจึงผิดตาม

มาตรา 220 วรรคท้าย ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้แดงต้องรับโทษหนักขึ้น

มาตรา 220 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใด ๆ แม้เป็นของ ตนเอง จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดเพลิง ไหม้แก่ทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ใน **มาตรา 218** ผู้กระทำความผิดต้องระวังโทษ ดังที่บัญญัติไว้ใน **มาตรา 218**

4.3.3 กระทำให้เกิดการระเบิด

คำโมโหแดงที่เกี่ยวข้องพาราสิแฟนของตน จึงได้นำระเบิดขวดขว้างเข้าไปในบ้านของแดง เป็นเหตุให้ห้องรับแขกในบ้านของแดงเสียหาย คำมีความผิดหรือไม่ อย่างไร

คำขว้างระเบิดขวดเข้าไปในบ้านของแดง เป็นเหตุให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สินของแดง คำจึงมีความผิดตามมาตรา 221

เนื่องจากการกระทำดังกล่าวของคำเป็นเหตุให้ห้องรับแขกในบ้านของแดง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่คนอาศัยอยู่ตามมาตรา 218(1) เสียหายแม้เพียงบางส่วน คำจึงต้องระวังโทษตามมาตรา 218 ตาม ปอ.มาตรา 222

มาตรา 221 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่ เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 222 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่ทรัพย์สินดังกล่าวใน **มาตรา 217** หรือ **มาตรา 218** ต้องระวังโทษ ดังที่บัญญัติไว้ใน **มาตรา** นั้น ๆ

4.3.4 เหตุที่ทำให้รับโทษน้อยลงหรือหนักขึ้น

แดงวางเพลิงเผารถยนต์ของขาว เขียวเอาน้ำเข้าไปช่วยดับเพลิง พอดีกับถังน้ำมันในรถระเบิดขึ้น เขียวถูกไฟลวกตามร่างกายอาการสาหัส ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและถึงแก่กรรมเพราะทนพิษบาดแผลไม่ไหวในเวลาต่อมา ถามว่า จะลงโทษแดงตามมาตรา 224 วรรคแรกได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

มาตรา 224 วรรคแรกเป็นบทบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 217, 218, และ มาตรา 222 ต้องรับโทษหนักขึ้นเนื่องจากผลของการกระทำ ดังนั้น ผลของการกระทำดังกล่าวต้องเป็นผลที่ตามธรรมชาติย่อมเกิดขึ้นได้ ตาม มาตรา 63

ความตายของเขียวมิใช่ผลซึ่งตามปกติย่อมเกิดจากการวางเพลิงเผารถยนต์ แต่เกิดจากการที่เขียวเข้าไปช่วยดับเพลิง ความตายจึงมิใช่ผลธรรมชาติของการกระทำของแดง จึงลงโทษแดงตามมาตรา 224 ไม่ได้

มาตรา 63 ถ้าผลของการกระทำความผิดใดทำให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้น ผลของการกระทำ ความผิดนั้นต้องเป็นผลที่ตามธรรมชาติ ย่อมเกิดขึ้นได้

มาตรา 224 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน **มาตรา 217** **มาตรา 218** **มาตรา 221** หรือ **มาตรา 222** เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำความผิดต้องระวังโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวังโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือ

จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

4.3.5 กระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท

ฟ้าเจ็วน้ำมันหมูในกระทะ แต่ใช้ไฟแรงเกินไป ไฟจึงลุกน้ำมันในกระทะลุกลามไหม้เสื้อผ้าของฟ้า เป็นอันตราย และเผกมุงหลังคาบ้านเสียหาย บ้านของฟ้าก็อยู่ใกล้ชิดกับบ้านผู้อื่นอีกหลายหลัง แต่เพื่อนบ้านช่วยกันดับไฟทันไฟจึงไม่ลุกลามไปไหม้บ้านผู้อื่นการกระทำของฟ้าจะเป็นความผิดตาม มาตรา 225 หรือไม่

ไม่มีเจตนาที่จะทำให้เกิดเพลิงไหม้ แต่ฟ้าไม่ระมัดระวังให้ดีในการเจ็วน้ำมันจึงเกิดเพลิงไหม้ ถือว่าฟ้าประมาททำให้เกิดเพลิงไหม้ แต่เพลิงไหม้ครั้งนี้ไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตผู้อื่นคงมีแต่ฟ้าที่ได้รับอันตราย และไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่น เพียงแต่น่าจะเกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่นเท่านั้น จึงยังไม่เป็นความผิดตามมาตรา 225

มาตรา 225 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.4 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน (2)

1. การกระทำใดๆ แก่โรงเรียน อุ้งเรือ ที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ ฯลฯ หรือกระทำเพื่อให้เกิดอุทกภัยหรือเพื่อให้เกิดขัดข้องแก่การใช้น้ำซึ่งเป็นสาธารณูปโภค หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการอันพึงกระทำในการออกแบบ ควบคุมหรือทำการก่อสร้าง ฯลฯ อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง ถ้าได้กระทำในลักษณะน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นแล้ว ก็เป็นความผิด

2. การกระทำอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร ไม่ว่าจะกระทำต่อทางสาธารณะ ที่ขึ้นลงของอากาศยาน ทางรถไฟหรือทางรถราง หรือสิ่งซึ่งเป็นสัญญาณเพื่อความปลอดภัยในการจราจร ก็เป็นความผิด

3. การกระทำแก่ยานพาหนะบางอย่าง เช่น เรือเดินทะเล อากาศยาน รถไฟหรือรถราง ฯลฯ หรือการใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร ถ้ามีลักษณะน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล ก็เป็นความผิด

4. การกระทำแก่สิ่งที่ใช้ในการผลิต ในการส่งพลังไฟฟ้า หรือส่งน้ำมัน เป็นความผิด ถ้าเป็นเหตุให้ประชาชนขาดความสะดวก หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน การกระทำให้การสื่อสารขัดข้องนั้นจะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อเป็นการสื่อสารสาธารณะเท่านั้น

5. การปลอมอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภคและการเอาของที่มีพิษหรือสิ่งทีน่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพเจือลงในอาหาร หรือในน้ำ แม้ยังไม่เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ก็อาจเป็นความผิด

6. ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 ต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นตายหรือได้รับอันตรายสาหัส

7. การกระทำตามมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 แม้ได้กระทำโดยประมาท ก็เป็นความผิด ถ้าใกล้จะเป็น

อันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น

มาตรา 226 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ แก่โรงเรือน อุ้เรือ ที่ จอครดหรือเรือสาธารณ ท่นทอดจอด เรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร เครื่องกลสายไฟฟ้า หรือสิ่งททำไว้เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคลหรือ ทรัพย์จัน น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 227 ผู้ใดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบ ควบคุมหรือ ทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการอันพึงกระทำกรนั้น โดย ประการที่น่าจะ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

4.4.1 การกระทำอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์

เขียวปิดกั้นท่นบเพื่อให้น้ำไหลเข้าสู่ท่นบของตน ตั้งใจว่าเมือได้น้ำท่นบพอแล้วก็จะเปิดท่นบ แต่เกิด ผนตกหนักมาก ทำให้เกิดน้ำท่วมเหนือท่นบอย่างรวดเร็ว เพราะไม่สามารถไหลผ่านท่นบได้ สุกรในเล้าของ ผู้อื่นจมน้ำตายหลายตัวให้วินิจฉัยว่าเขียวผิดตามมาตรา 228 หรือไม่

การกระทำตามมาตรา 228 นั้น ผู้กระทำต้องมีเจตนาพิเศษ เพื่อให้เกิดอุทกภัย

การที่เขียวปิดท่นบเพื่อชักน้ำเข้าท่นบของตนเองนั้น แม้จะเป็นการกระทำใด ๆ ให้เกิดอุทกภัยน้ำท่วม เป็นเหตุให้สุกรของผู้อื่นตายก็ตาม เขียวก็ไม่ผิดตามมาตรานี้เนื่องจากไม่มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดอุทกภัยน้ำท่วม แต่อย่างใด

มาตรา 228 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ เพื่อให้เกิดอุทกภัย หรือเพื่อให้เกิดขัดข้องแต่การใช้ น้ำ ซึ่งเป็นสาธารณูปโภคถ้ำการ กระทำนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่นต้อง ระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

ถ้ำการกระทำผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์ของผู้อื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

4.4.2 การกระทำอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร

เหลื่องเห็นรถไฟแล่นตามรางมาในระยะไกล จึงเอาไม้กระดานเก่ามาเส้วบาง ๆ วางขวางทางรถไฟ เพื่อให้รถไฟทับ เหลื่องจะมีความผิดตามมาตรา 230 หรือไม่

การกระทำความผิดตามมาตรา 230 นั้น ต้องมีลักษณะน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟ หรือรราง

แม้เหลื่องจะเอาไม้กระดานเก่ามาเส้วบาง ๆ 1 แผ่น อันเป็นสิ่งใด ๆ วางกีดขวางทางรถไฟก็ตาม เหลื่องก็ ไม่ผิดตามมาตรานี้ เพราะการกระทำดังกล่าวไม่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟ

มาตรา 230 ผู้ใดเอาสิ่งใด ๆ กีดขวางทางรถไฟหรือทางรรางทำ ให้รรางรถไฟหรือรรางรรางหลุด

หลวมหรือเคลื่อนจากที่หรือกระทำแก่เครื่องสัญญาณจนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟ หรือ รรรางต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่ หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

4.4.3 การกระทำแก่ยานพาหนะหรือใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร

คำเอาเรือยนต์ไปรับจ้างบรรทุกผลไม้ จนเต็มทั้งลำเรือและต้องบรรทุกไว้บนหลังคาเรือด้วย ไม่มีที่จะรับคนโดยสารได้ จนทำให้เรือเพียบอย่างหนักและในเรือก็มีผู้คนเดียว แม้คำจะเห็นว่าเรือบรรทุกจนเพียบผิดธรรมดาอย่างนั้นก็ตาม แต่คำก็ลงจับเรือเพื่อเอาของไปส่ง คำจะมีความผิดตามมาตรา 233 หรือไม่

ความผิดตามมาตรา 233 ต้องเป็นการใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร และต้องมีลักษณะหรือการบรรทุกจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลในยานพาหนะซึ่งหมายถึงคนโดยสารที่ขนส่งมาในยานพาหนะนั้น

คำไม่ผิดตามมาตรา 233 เพราะคำเอาเรือยนต์ไปรับจ้างบรรทุกผลไม้ไม่ใช่ขนส่งคนโดยสารและแม้คำจะบรรทุกของจนเพียบหนัก การบรรทุกนั้นก็น่าจะเป็นอันตรายแก่คำเพียงคนเดียว ไม่ได้เป็นอันตรายแก่คนโดยสาร

มาตรา 233 ผู้ใดใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสารเมื่อ ยานพาหนะนั้น มีลักษณะหรือมีการบรรทุกจนน่าจะเป็นอันตราย แก่บุคคลในยานพาหนะนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.4.4 การกระทำให้เกิดความขัดข้องในกิจการสาธารณูปโภค

คำโกธแดง และต้องการจะแก้งแดง จึงแอบตัดสายโทรศัพท์ที่บ้านแดง ทำให้แดงไม่สามารถใช้โทรศัพท์ได้ คำมีความผิดตามมาตรา 235 หรือไม่

ความผิดตามมาตรา 235 จะต้องเป็นการกระทำใดๆให้การสื่อสารสาธารณะเกิดขัดข้อง คือต้องทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับความสะดวกในการสื่อสารสาธารณะ

คำไม่ผิดตามมาตรา 235 เพราะแม้การตัดสายโทรศัพท์ที่บ้านแดงจะทำให้การสื่อสารขัดข้อง แแดงไม่สามารถใช้โทรศัพท์ได้ก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่การสื่อสารสาธารณะ เนื่องจากคงมีแต่แดงเจ้าของโทรศัพท์ที่ไม่ได้รับความสะดวกเท่านั้น

มาตรา 235 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้การสื่อสารสาธารณะ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางโทรศัพท์หรือทางวิทยุขัดข้องต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

4.4.5 การปลอมปนอาหารหรือเจือของมีพิษในอาหาร

คำเป็นคนใช้ทำงานบ้าน คำไม่พอใจนายจ้างที่ชอบคุดำและใช้ให้ทำงานแทบไม่ต้องพักนอน คำขอลาออกกลับบ้านนายจ้างก็ไม่ยอม วันหนึ่งคำจึงลอบเอายาเมื่อมาใส่ลงไปในแกงที่ปรุงให้นายจ้างกินเพื่อจะได้หนีออกจากบ้านไป พอนายจ้างกินก็มีอาการวิงเวียนศีรษะ เป็นลมไป คำจะมีความผิดหรือไม่

คำผิดตาม ปอ.มาตรา 236 เพราะการเอายาเมื่อมาใส่ลงในแกงนั้น เป็นการปลอมปนอาหารเพื่อให้

บุคคลอื่นคือนายจ้างกิน เมื่อการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพของผู้อื่น นั่นคือนายจ้างมีอาการเวียนศีรษะเป็นลมไป คำจึงผิดตามมาตรานี้

แต่คำไม่ผิดตามมาตรา 237 เนื่องจากเป็นอาหารที่จัดให้นายจ้างกินโดยเฉพาะ ไม่ใช่เพื่อให้ประชาชนทั่วไปบริโภค

มาตรา 236 ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยาหรือเครื่องอุปโภคบริโภค อื่นใดเพื่อบุคคลอื่นเสพยาหรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุ ให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ หรือจำหน่าย หรือเสนอขายสิ่งเช่นว่านั้น เพื่อบุคคลเสพยาหรือใช้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 237 ผู้ใดเอาของที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ สุขภาพเจือลงในอาหาร หรือในน้ำ ซึ่งอยู่ในบ่อ สระหรือที่ขังน้ำใด ๆ และอาหารหรือน้ำนั้นได้มีอยู่หรือจัดไว้เพื่อประชาชนบริโภค ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

4.4.6 เหตุที่ทำให้รับโทษหนักขึ้น

ฟ้าวางเพลิงเผาบ้านมั่ว เป็นเหตุให้มั่วถึงแก่ความตาย ฟ้าต้องรับผิดตามมาตรา 238 หรือไม่ อย่างไร มาตรา 238 บัญญัติให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นเฉพาะเมื่อได้กระทำความผิดตามมาตรา 226 ถึง มาตรา 237 เท่านั้น

ฟ้าไม่ต้องรับผิดตามมาตรา 238 เพราะการวางเพลิงเผาบ้านของผู้อื่นไม่ได้เป็นความผิดตามมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 แต่เป็นความผิดตามมาตรา 218 ซึ่งฟ้าต้องรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา 224 เนื่องจากเป็นเหตุให้มั่วถึงแก่ความตาย

มาตรา 238 ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 226 ถึง มาตรา 237 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

4.4.7 กรณีกระทำโดยประมาท

ขณะเขี้ยวทำอาหารกลางวันส่งให้โรงเรียนแห่งหนึ่ง เขี้ยวได้หยิบเครื่องเทศที่มีสารพิษปนอยู่ในอาหารดังกล่าวโดยประมาท นักเรียนใน โรงเรียนดังกล่าวได้ทานอาหารที่เขี้ยวทำไปแล้วมีอาการอาเจียนทุกคน เขี้ยวมีความผิดฐานปลอมปนอาหาร โดยประมาทหรือไม่

แม้เขี้ยวจะได้ใส่สารพิษลงในอาหารดังกล่าวโดยประมาท แต่เขี้ยวก็ไม่มี ความผิดฐานปลอมปนอาหารโดยประมาทตามมาตรา 239 เพราะนักเรียนมีอาการเพียงอาเจียน การกระทำของเขี้ยวดังกล่าวไม่ได้ใกล้จะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของนักเรียน

มาตรา 239 ถ้าการกระทำดังกล่าวใน มาตรา 226 ถึง มาตรา 237 เป็นการกระทำโดยประมาท และใกล้

จะเป็นอันตรายแต่ชีวิต ของบุคคลอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.5 ความผิดเกี่ยวกับการค้า

1. การใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องชั่งตวงวัด เครื่องตวงหรือเครื่องวัดที่ผิดอัตรา จะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อกระทำเพื่อเปรียบเทียบในการค้า แต่การมีเครื่องเช่นนั้นไว้เพื่อขายก็ผิดเช่นกัน แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากระทำเพื่อเอาเปรียบในการค้า
2. การขายของโดยหลอกลวงนั้นต้องเป็นการหลอกลวงให้หลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณของที่ขายเท่านั้น และต้องไม่ถึงขนาดเป็นความผิดฐานฉ้อโกง
3. การเอาเปรียบในทางการค้าอาจทำโดยหลอกลวงให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าหรือสถานการค้าของผู้อื่นหรือโดยไขว่คว้าแพร่หลายข้อความเท็จเพื่อให้เสียความเชื่อถือในกิจการ
4. การปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นนั้น จะเป็นความผิดได้ก็ต่อเมื่อเป็นเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว
5. การนำเข้ามาในราชอาณาจักร จำหน่ายหรือเสนอจำหน่ายสินค้าที่มีชื่อ รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความในทางการค้าหรือเครื่องหมายการค้าที่ปลอมหรือเลียนมา เป็นความผิดอาญา

4.5.1 ความผิดเกี่ยวกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดที่ผิดอัตรา

สุธรรมแก้ไขเครื่องชั่งให้ผิดอัตราเพื่อนำไปเอาเปรียบทางการค้า แต่ปรากฏว่าเมื่อนำไปชั่งขายสิ่งของในวันเดียวกันกลับเสียเปรียบเพราะเครื่องชั่งทำงานผิดพลาด เช่นนี้สุธรรมมีความผิดหรือไม่

การที่สุธรรมแก้ไขเครื่องชั่งให้ผิดอัตรา และมีเครื่องชั่งนั้นไว้เพื่อเอาเปรียบทางการค้า ย่อมมีความผิดฐานมีไว้เพื่อใช้ตามมาตรา 270 แล้ว

ต่อมาในวันเดียวกันสุธรรมนำเครื่องชั่งที่ผิดอัตราดังกล่าวไปใช้เพื่อเอาเปรียบทางการค้า ย่อมเป็นความผิดฐานใช้เครื่องชั่งที่ผิดอัตราเพื่อเอาเปรียบในการค้าตามมาตรา 270 นี้ แม้ตามความเป็นจริงสุธรรมจะเอาเปรียบก็ตาม เพราะกฎหมายบัญญัติว่า “เพื่อเอาเปรียบทางการค้า” จึงไม่จำเป็นต้องมีผลได้เปรียบ ความผิดก็สำเร็จ

การมีไว้เพื่อใช้และใช้เครื่องชั่งดังกล่าวในวันเดียวกัน ถือว่าจำเลยมีเจตนาอันเดียวกัน จึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษหนักตามมาตรา 270

มาตรา 270 ผู้ใดใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือเครื่องวัด ที่ผิดอัตราเพื่อเอาเปรียบในการค้าหรือมีเครื่องเช่นนั้นไว้เพื่อขายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

4.5.2 ความผิดเกี่ยวกับการขายของหลอกลวง

คำช่างตัดเสื้อผ้าต้องการจะซื้อด้าย 1 หลอดไปเย็บผ้า จึงได้ไปที่ร้านแดง แดงบอกคำว่าด้ายยาว 200 หลาราคา 30 บาท ซึ่งความจริงแล้วด้ายยาว 100 หลา ราคาเพียง 18 บาท คำพูดหลอกลวงแล้วก็รู้ว่ายาวไม่ถึง 200 หลา แต่ก็ได้ซื้อด้ายหลอดนั้นไปเนื่องจากต้องรีบไปเย็บเสื้อผ้าให้ลูกค้า แดงมีความผิดตามมาตรา 271 หรือไม่

แดงไม่ผิดฐานฉ้อโกง เพราะคำซื้อด้ายหลอดนั้นไป เพราะต้องการด้ายนั้นไปรีบเย็บเสื้อผ้าให้ลูกค้า โดยไม่คำนึงว่าด้ายหลอดนั้นจะมีความยาวถึง 200 หลาตามที่หลอกลวงหรือไม่ การที่แดงได้เงินค่าซื้อด้ายไปจากคำจึงไม่ใช่เป็นการที่แดงได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากคำผู้ถูกหลอกลวงโดยการหลอกลวงนั้น

แดงมีความผิดตามมาตรา 271 เพราะการที่แดงซึ่งเป็นผู้ขายของได้บอกคำว่า ด้ายยาว 200 หลา ซึ่งความจริงด้ายยาวเพียง 100 หลา เป็นการขายของโดยหลอกลวงคำ ผู้ซื้อในเรื่องปริมาณแห่งของที่ขายอันเป็นเท็จและการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง

แต่คำได้ซื้อด้ายหลอดนั้นไปไม่ใช่เพราะหลงเชื่อในการหลอกลวงของแดง แดงจึงมีความผิดเพียงฐานพยายามขายของโดยหลอกลวงตามมาตรา 271

มาตรา 271 ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพคุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้น อันเป็นเท็จถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.5.3 การหลอกลวงหรือไขข่าวเกี่ยวกับการค้า

บัญญัติผลิตสินค้าขายโดยมีเครื่องหมายการค้าเป็นรูปวงกลม สินค้าของบัญญัติมีสามสีคือ แดง คำ และขาว ความยาว 6 นิ้ว ประกอบก็ผลิตสินค้าบ้าง มีรูปแบบและลักษณะเป็นอย่างไรก็ตามของบัญญัติ แต่ประกอบใช้เครื่องหมายการค้าของตนเอง กรณีเช่นนี้ประกอบมีความผิดตามมาตรา 272(1) หรือไม่

ประกอบไม่มีความผิดตามมาตรา 272(1) เพราะมาตรา 272(1) ไม่ห้ามการผลิตสินค้าที่มีรูปแบบหรือลักษณะซ้ำกับสินค้าของผู้อื่น แต่ใช้รูปหรือรอยประดิษฐ์ทางการค้าต่างกัน

มาตรา 272 ผู้ใด

(1) เอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ในการประกอบ การค้าของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้ หุ้มห่อ แจ้งความรายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือ สิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือ การค้าของผู้อื่นนั้น

(2) เลียนป้าย หรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันจนประชาชนน่าจะ หลงเชื่อว่าเป็นสถานที่การค้าของตนเป็นสถานที่การค้าของผู้อื่นที่ตั้งอยู่ ใกล้เคียง

(3) ไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความเท็จเพื่อให้เสียความเชื่อ ถือในสถานที่การค้าสินค้าอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์การของผู้หนึ่งผู้ใด โดยมุ่งประโยชน์แก่การค้าของตน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตาม มาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

4.5.4 การปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้า

วินัยจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตราดาวสีแดงใช้กับเสื้อยืดและกางเกงที่วินัยจำหน่าย ปกรณ์ใช้รูปดาวสีส้มเป็นเครื่องหมายการค้าของตนสำหรับสินค้าประเภทเดียวกัน ปกรณ์มีความผิดอย่างไรหรือไม่

การที่ปกรณ์ใช้รูปดาวสีส้มเป็นเครื่องหมายการค้าของตน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงอย่างยิ่งกับเครื่องหมายการค้าตราดาวสีแดงของวินัย จึงเป็นการเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ทั้งวินัยก็ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนแล้ว ปกรณ์จึงผิดฐานเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นตามมาตรา 274

มาตรา 274 ผู้ใดเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4.5.5 การนำเข้าหรือจำหน่ายสินค้าที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการค้า

นายโยชิเกะผลิตเครื่องรับวิทยุโดยปลอมเครื่องหมายการค้า ที่ได้จดทะเบียนแล้วในประเทศญี่ปุ่นของบริษัทไฟฟ้าที่มีชื่อเสียงของประเทศญี่ปุ่นและส่งขายไปทั่วโดยตั้งแหล่งผลิตที่ประเทศญี่ปุ่น นายสุธีทราบข่าวจึงสั่งเครื่องรับวิทยุดังกล่าวจากนายโยชิเกะเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย เช่นนี้ นายสุธีมีความผิดอย่างไรหรือไม่

นายสุธีมีความผิดฐานนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม ตามมาตรา 275 เนื่องจากนายสุธีได้สั่งเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเครื่องรับวิทยุที่มีเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนแล้ว ซึ่งนายโยชิเกะได้ทำปลอมขึ้น ทั้งนี้แม้เครื่องหมายการค้านั้นจะได้จดทะเบียนนอกราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา 275 ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร จำหน่ายหรือเสนอ จำหน่ายซึ่งสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีชื่อ ครอบครองหรือชื่อหรือข้อความใดๆ ดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 272 (1) หรือสินค้าอันเป็นสินค้าที่มี เครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นตาม ความใน มาตรา 273 หรือ มาตรา 274 ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา นั้น ๆ

